

Perysova Červená Knihovna presents...

Denon DCD-A100 a PMA-A100

Ááá už je to tu zase.... Prožívám po půl roce malé déja-vu, kdy se mi opět dostala do rukou dvojice sourozenců CD+AMP, oproti předchozímu tandemu Canor se tentokrát jedná o přístroje Denon. Ano, jsou tu další odlišnosti: CD přehrávač je současně i SACD přehrávač, vše je oděno v černém, a úplně bez elektronek. Všechno ostatní je stejně důstojné a solidní, od krásných čelních panelů, precizního provedení zvenčí i zevnitř, krásného zvuku a dokonce i dominantního regulátoru hlasitosti na zesilovači. Denon navíc uvedl na trh i další členy rodiny A100, viz <http://www.eurostar-ostrava.cz/cs/katalog/375-limitovana-edice--a-100/>, a tuto kolekci si nadělil ke svým krásným 100. narozeninám. Blahopřejeme!

Máme před sebou všechno to, čím je Denon proslulý – maximálně poctivá konstrukce, bezchybné a zejména předvídatelné chování přístrojů, zaručený výborný zvuk, dostatek funkcí u kterých máte velkou šanci je v praxi smysluplně využít, vkusný a nevtravý design. Přibalené certifikáty k přístrojům, a pěkná (spíše obrázková) knížečka na téma 100 let Denonu. Nejvíc potěší rozumná cena, přinejmenším vzhledem k prvotřídní kvalitě a poskytované záruce 5 let.

Ačkoli je slavnostní řada A100 vyráběna v limitované edici, jedná se koncepčně o univerzální přístroje "do každé rodiny". DCD-A100 je multifunkční CD a SACD přehrávač, který ale navíc disponuje USB vstupem a dokonce i digitálním (optickým i koaxiálním) vstupem – může být využit jako D/A převodník. Podobně i (integrováný) zesilovač PMA-A100 je osazen dostatkem vstupů, je připraven na bi-wiring zapojení reproduktorů, a podle očekávání umí ze signálové cesty vyřadit korekční předzesilovač. Umí ale také vyřadit regulátor hlasitosti a vše ostatní, čímž se stane ryším koncovým zesilovačem. Praktické, funkční a příjemné. Každý si jistě najde to své optimální využití celé sestavy.

Zvuk především..

Už když jsem si vyzvedával přístroje k testu, byl jsem upozorněn na "opravdu pěkný zvuk" zesilovače. A skutečně, již první skladby dávaly tušit vyvážený, dospělý a dynamický zvuk celé sestavy, s nápadně dobře znějícím středním pásmem, které svou jakostí často zastínilo poněkud opatrnější výšky. Prostor scény byl dokonale prokreslený, vokály a nástroje příjemně syté a současně i krásně jemné. Celkový projev se velmi blíží elektronickým přístrojům - je relaxovaný a přirozený, až se mám chuť říct: malebný. Přitom si zvuk "made in Denon" z dřívější doby pamatuji spíše takový sterilní, až neosobní. Musím přiznat, že tentokrát jsem byl řadou A100 skutečně mile překvapen.

Při poslechu byly (podobně jako v případě sestavy Canor) použity interconnecty Supra SwordISL Anniversary nebo Oehlbach XXL Series1, reprokabely Oehlbach AirBlue 5Star (Cu HPOCC) + Oehlbach Crystal Silver Star, příp. DIY Perys Oehlbach SilverLine 4x4mm2 (Ag). Síťové napájecí kabely běžné přístrojové, pouze s osazenými feritovými odrušovacími členy. Reprosoustavy Xavian Primissima (uno-wiring) nebo Shan-Sněhulák Man II (bi-wiring). Pro porovnání ještě CD-player Cary Audio CD303/300 a zesilovač Mosfet DIY Perys.

Takto jsem poslouchal téměř dva týdny, občas jsem jen zaměnil reprosoustavu (zesilovač oboje zvládal bez rozdílu – pochvala) nebo prohodil signálové kabely, abych se pak ustálil na typu Supra SwordISL - s nimi byl zvuk sestavy DCD+PMA o poznání živější. Teprve až poté jsem přikročil k přímému porovnání s mými komponenty. Současně jsem si díky možnostem DCD-A100 znovu oživil souboj formátů CD vs. SACD, jmenovitě na multi-layer discích The Tierney Sutton band: The Other Side [Telarc, 2007], Estonian Philharmonic Chamber Choir / Paul Hiller: Baltic voices 1 [Harmonia Mundi, 2003]. Při porovnáních přístrojů byly použity CD disky John Pizzarelli: Rockin' in Rythm [Telarc, 2010], a samozřejmě mé oblíbené a naposlouchané Diana Krall: Quiet Nights [2010], Dan Bárta: Theyories [2010], Animage [2008], testovací disky A Taste of Jazz [Chesky], A Taste of Blues, dále ještě Michal Pavlíček: Story, Pink Floyd: The Division Bell, Green Carnation: The Quiet Offspring, Mekong Delta: The Principle of Doubt a další. Postupně jsem se doposlouchal až k názoru, že tandem DCD + PMA byl po zvukové stránce výrobcem laděn dohromady (a zřejmě na SACD formátu...), spolu hrají přístroje podle mě lépe než každý jednotlivě v kombinaci s "cizím" komponentem. A to je dobře, protože Denon spolu tvoří i vizuální komplet, dokonale spárovaný, počínaje čelními panely s vysoce lesklým černým lakem a jemnou stříbrnou perletí, až po stejný jas všech LED indikací (tedy mimo označení vstupu na zesilovači) nebo vyústěním síťového kabelu na zadní straně přístrojů. Navíc lze využít pro oba přístroje jeden dálkový ovladač (z obou stejných), a pokud jsem u jiných přístrojů dálky z různých důvodů spíše hanil, tak tentokrát není důvod – zde se spolu snoubí luxusní vzhled, výborná ergonomie, velký dosah, prakticky žádná směrovost. Ovladač je úzký, příjemně těžký (tj. ani málo, ani moc), vyvážený a dobře se drží v ruce. Hlavní tlačítka jsou hned na dosah, navíc logicky uspořádána a tvarově odlišena, takže to máte pod kontrolou i v noci:-). Oba přístroje ochotně a bezchybně reagují na povely, paráda. Kombinace DCD + PMA vás prostě osloví svou vyzrálou, DOSPĚLOU kvalitou.

S tímto konstatováním by bylo možné test DCD-A100 a PMA-A100 zakončit, a "udělit hvězdičky" této zdařilé dvojici. Z deseti možných by jich bylo mnoho, řekněme 9. Ta chybějící je za příliš strmý nárůst hlasitosti - v prvních cca 15-20% dráhy potenciometru se dostaneme z nuly na již dosti vysokou poslechovou hlasitost, a zbytek rozsahu regulátoru zůstává nevyužit; dále pak i za jistou náchylnost na výběr interconnectu (a vlastně i reprosoustav), kvůli možné ztrátě výšek v nejvyšší oktávě. Jenže jak se ukázalo, fenomén výšek byl sám o sobě dobrým důvodem situaci dále rozpitvat a prověřit komponenty samostatně...

Denon DCD-A100

CD a SACD player DCD-A100 je koncipován skutečně univerzálně, mimo schopnosti přehrát disky s MP3/WMA lze navolit buď přehrávání z konektoru USB (iPod a média se systémem záznamu FAT16/32), nebo koaxiální a optický digitální vstup. Výstupy jsou jak digitální, tak analogové, někomu možná bude chybět jen XLR symetrický výstup. Z hlediska funkčnosti bude někomu chybět ještě regulace výstupní úrovně signálu (například mě). Jinak nelze mít výhrady.

Vložený disk je nějakou chvíli zkoumán v dokonale tiché mechanice s poměrně rozměrným, ale vhodně tvarovaným a svižně se pohybujícím šuplíkem z hliníkové slitiny, po chvíli se objeví potřebné info na displeji a přístroj zvolí přehrávání v nejlepší dostupné kvalitě (tedy spíš *teoreticky* nejlepší kvalitě) - tj. u multi-layer disků hraje z multi-channel SACD vrstvy. Během načítání lze již volit číslo skladby, od které má začít reprodukce, což je celkem milá vlastnost oproti mému Cary, který po celou dobu načítání disku vůbec nevnímá okolí.

Z uživatelského hlediska mi trochu vadilo zrychlené přehrávání v obou směrech, kdy je tato funkce aktivní jen při soustavném stisku tlačítka, a prvních cca 10sec není zrychlení vyšší než v poměru 1:1, až poté se to konečně trochu pohne. Nicméně vše ostatní je zcela bez problémů.

A co zvuk? Mimochodem, začne se linout až po lehkém cvaknutí mutovacího relátka kdesi v útrobách přístroje. Jak bylo řečeno výše, celkový projev je velmi milý a kultivovaný, s výborně definovaným prostorem a zcela přirozenými vokály, které chvílemi až dominují (nejen svým hebkým projevem) nad ostatními událostmi v hudbě. Bas je proporcčně zastoupen zcela přiměřeně, má dobrý impuls a jde chvílemi opravdu hluboko, nejvíce to bylo znát v určitých pasážích z SACD vrstev. Naopak (nejvyšší) výšky jsou v podání SACD jednoduše řečeno nedostatečné - byť subjektivně jakoby "kvalitní". Jenže jich je v nahrávce žalostně málo a jsou nečitelné, alespoň ve srovnání s jinak velmi propracovaným vokálem. CD vrstva sice nemá až tak líbezný střední pásmo (ale stále velmi hebké a rozhodně nadprůměrné ve srovnání s některými konkurenty), nicméně tam kde bylo na SACD vrstvě slyšet jen takové divné tikání (např. skladby Get happy nebo I want to be happy od Tierney Sutton), se najednou odkudsi vynořily činely a ostatní perkuse, s celkem slušně probarveným podáním, možná jen s kratším dozvukem a celkově střídmejším dávkováním v dané nahrávce. Na Cary slyšíte jak mají tyto činely zvuk kovu, ale ne tak v případě DCD-A100 - sice slyšíte činely, ale toliko víte že jsou z kovu. Jenže Cary umí přehrát pouze CD a stojí dvojnásobek, takže v tomto úhlu pohledu je Denon vlastně velice dobrý, byť pásmo výšek vykazuje určité nedokonalosti. Je však o poznání lepší než je tomu u PMA-A100, jak se ukázalo záhy.

Schválně jsem se po této zkušenosti podíval na specifikace uváděné výrobcem, <http://www.eurostar-ostrava.cz/cs/produkt/1643-dcda100/?katID=14#>, ale našel jsem jen údaje, které nijak nevybočují z obvyklých mezí, včetně optimistického tvrzení o kmitočtovém rozsahu SACD sekce 2Hz - 100kHz. Někde na webu jsem našel údaj "theoretically up to 100kHz" a nemůžu ubránit dojmu, že "practically" tam nějaký vtipálek přidal nejmiň jednu nulu.. Ale to už není diskuze nad přístrojem, nýbrž nad formátem (opět), takže tuto skutečnost zkusím již více nehodnotit.

Hvězdná obloha nad DCD-A100 bude ode mě mít (0 zataženo – 10 jasno) poctivých 9 hvězdiček. Za uváděnou cenu cca 65tis. je to opravdu všestranný, kvalitně hrající a krásný komponent.

Denon PMA-A100

U Denonu proběhla zřejmě nějaká změna plánu, když byl navržen tak mile a vlídně znějící zesilovač. Podobně jako tomu je u DCD-A100, i tady je cítit luxus plné výbavy, takový dárek k narozeninám, ovšem dárek směrem od výrobce k uživateli. PMA-A100 je vybaven High-Current MOS-FET koncovým stupněm o výkonu až 160W/40hm, výběrovými součástkami, zlepšenou mechanickou konstrukcí atd., viz <http://www.eurostar-ostrava.cz/cs/produkt/1646-pmaa100/?katID=16#>. Soustavou ovládacích tlačítek se lze dopracovat z integrovaného zesilovače až k čistě koncovému zesilovači. Zajímavý je pohled na zadní panel: jsou zde 4 dvojce kvalitních a dobře umístěných repro-terminálů Denon umožňující bi-wiring, několik RCA konektorů pro linkové vstupy, vstup pro režim koncového zesilovače, rec výstupy a dokonce i pre-out výstup. Kvalitnější RCA konektory jsou osazeny jen na vstupech CD a PHONO. Phono předzesilovač je standardní výbavou přístroje (tj. ne option).

Navolený vstup je indikován slabě svítící LED v průhledu kolem voliče vstupů, škoda že je za denního světla hůře vidět a oranžová barva se zcela vymyká ostatní indikaci na dvojici Denon. Vstup Phono a sluchátkový výstup jsem neměl možnost otestovat, zatímco korekční část jsem záměrně zcela ignoroval a s přístrojem jsem se seznámil jen v režimu "source direct".

Výsledkem je několik uživatelských poznámek: použitelný rozsah regulace hlasitosti je jen na začátku dráhy, již bylo zmíněno výše, ale díky citlivému ovládání z dálky lze i tak celkem dobře nastavit požadovanou poslechovou úroveň. V režimu "power amp direct" (tedy koncový zesilovač) je celková citlivost o dost nižší než v běžném režimu s maximální nastavenou hlasitostí; odpovídá zhruba nastavení hlasitosti na 2/3. Při přepínání vstupů je slyšet decentní cvakací melodie relétek. Zesilovač během provozu prakticky vůbec nehřeje. A hlavně – repro terminály jsou opravdu kvalitní, umožňují pevné utažení kabelů a je kolem nich dostatek prostoru na ohyb i vzpurnějších typů. Výborně provedený přístroj.

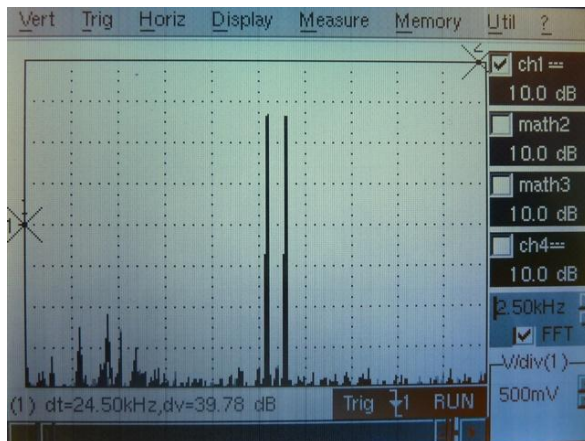
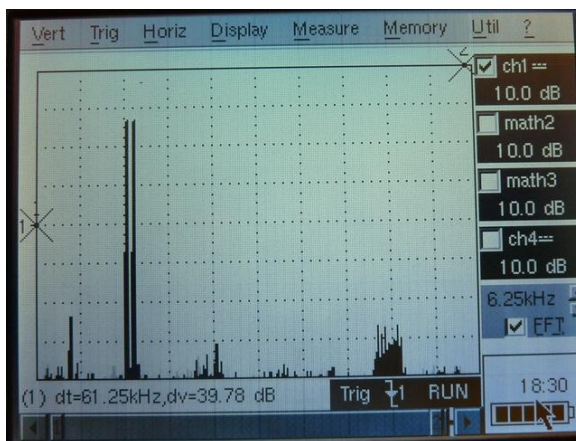
Vlastně nejslabším článkem je u PMA-A100 zvuk, jakkoli to zní nemístně. I přes veškerou chválu uvedenou výše, přes neobyčejně příjemný a sametový vokál a elektronkově znějící podání nástrojů, skvělý prostor, dostatečnou výkonovou rezervu a pevný bas. Vzhledem k péči a výbavě, které se zesilovači dostalo, by si tento stroj zasloužil lépe znějící a více přítomné výšky. Musím dodat, že při přehrávání SACD je vše zcela v pořádku, zde vlastně žádné vysoké frekvence nelze očekávat, ale u CD je znát jejich skromnější dávkování, krátký dozvuk a patrně i narůstající zkreslení v této kmitočtové oblasti. Např. ve skladbách Diany Krall: Quiet Nights, Rebeca Pidgeon: Grandmother, John Pizzarelli: In a Mellow Tone, Dan Bárta: Brother Wolf and Sister Moon a jiných jsem jen těžko chápal, jak může při tak dokonalém vokálu být zvuk činelů, metliček a perkusí tak cizí. Na druhou stranu, v nahrávkách bez důrazu na pásmo výšek, např. andělské sbory v The Baltic Voices, nebo Julie London: Left my Heart in San Francisco a jiných jsem je nijak, opakuji: nijak nepostrádal, a celkový dojem byl nadmíru dobrý. Připomínám, že se bavíme o drobných nuancích, ale po chvíli poslechu lze vše dobře sledovat. Podle mě PMA-A100 dokonale interpretuje v hudbě vše až do určité kmitočtové hranice, za kterou již není snaha se o něco pokoušet, nastává jen rezignace. A to je škoda.

Takže můj celkový dojem při poslechu? Kupodivu, ne málo výšek, nebo jejich neprůbojnost a nepřítomnost, nýbrž krásný, sytý, dynamický a přitom elektronkově jemný zvuk, s dominujícím vokálem nad upozadněnými a nekonkrétními výškami. Každopádně zvuk, který se nechá (po okamžiku smíření) snadno a dlouho poslouchat, který je živý, neunavuje, nenudí a uchu lahodí.

Jestliže bych měl udělit hvězdičky (0 špatně – 10 dobře) tomuto stroji s cenou 65tis, bylo by jich 7 až 8.

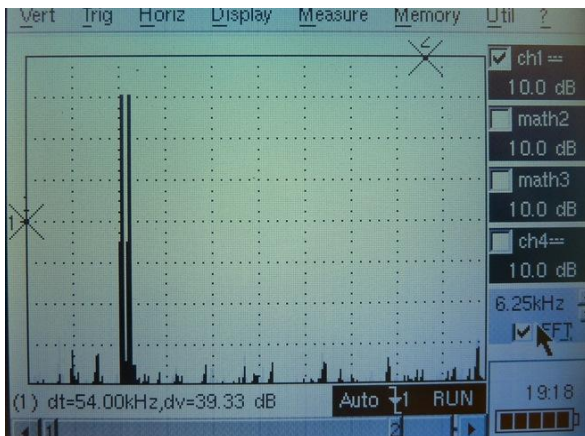
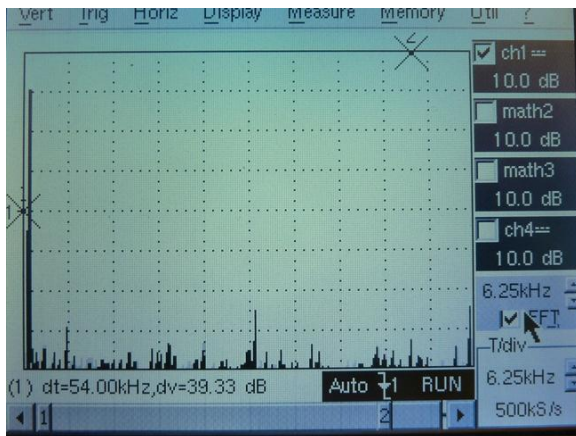
Denon A100, z technického hlediska

Samozřejmě že jsem od začátku plánoval měření průběhů na osciloskopu a hlavně jejich porovnání s předchozí dvojicí CD + AMP Canor, nicméně po uvedení vyjádření určitých pochyb nad projevem PMA-A100 považuji měření přímo za povinnost. Využil jsem stejného zařízení a podmínek jako tomu bylo v dřívějších případech, tedy Sinus CD generátor/Benchmark DAC1, square: DIY pwm-generátor Per-ATM128 (strmost hran <10ns); osciloskop Metrix OX-7042; měření průběhů přímo na svorkách reproduktorů, pro běžnou a vyšší poslechovou hlasitost. Měření kmitočtového spektra jsou v režimu FFT osciloskopu, vertikální rozsah zobrazení je -80dB.

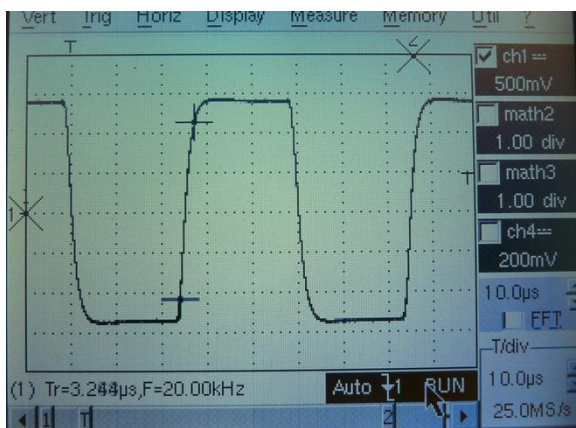

DCD-A100: sin 13+14kHz spektrum @-10dBm, zobrazení 62.5kHz, vpravo v detailu 25kHz.

Na obrázku vlevo jsou patrné nevýrazné intermodulační produkty vzdálené zhruba 8-10kHz od základních čar kmitočtů. Jinak je spektrum (v rámci zobrazení) čisté, vyjma sporadického občasně se vyskytujícího shluku v oblasti 50kHz. Detail lépe znázorňuje IM produkty, které jsou ve srovnání s měřením na Canor CD2 VR+ způsobené vyššími harmonickými. Celkově je ale výsledek dost slušný.

PMA-A100: sin 1kHz, resp. sin 13+14kHz spektrum @-10dBm, zobrazení 62.5kHz

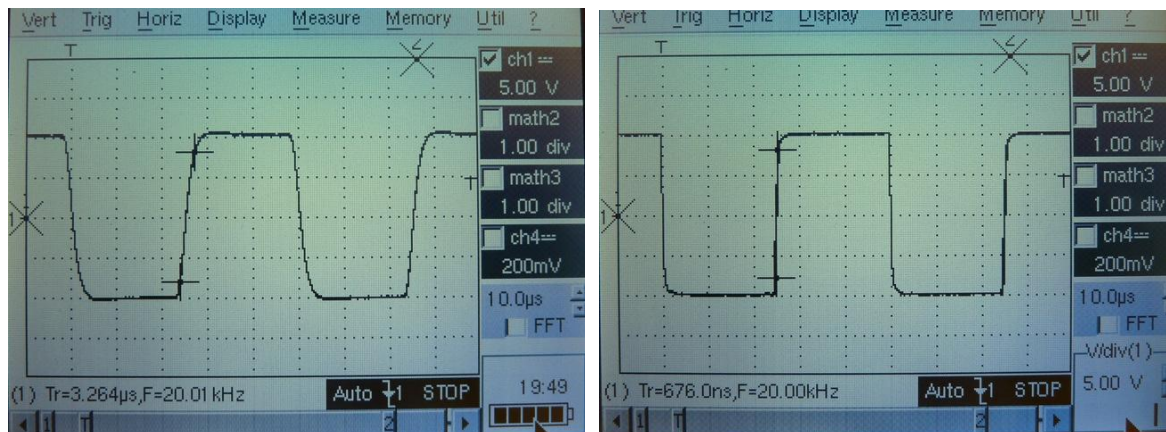

PMA-A100: square 20kHz do zátěže 80hm (repro), amplituda cca 1,5V resp. cca 30V

Tohle jsem přeci už někde viděl... Spektra i průběhy se nápadně shodují se zesilovačem Canor TP106 VR+, téměř akce Ctrl-C, Ctrl-V. Tím bych si vysvětlil ten příjemný "lampový" zvuk ve středním pásmu a na basech. V případě PMA-A100 je v oblasti malých signálů (rozumná domácí hlasitost) o něco hezčí tvar obdélníku oproti lampovému předchůdci, ale i zde už je vidět začínající překmit na náběžné hraně, který se jasně zviditelní při amplitudách až nad cca 20V (v praxi nesmyslná hlasitost). Poněkud mě znepokojuje mírný rozdíl v tvaru zmíněného překmitu pro kladný a záporný směr, což ukazuje na nějakou nesymetrii v topologii zapojení zesilovače (může se jednat o záměrnou nesymetrii, v krajním případě i o Single-Ended koncový stupeň, například). Nicméně co je hlavně na obdélníku vidět, je *pomalost* zesilovače. Na to, že se jedná o tranzistorový stroj vyšší kategorie, je takto zjištěný frekvenční rozsah cca 105kHz @-3dB relativně nevalná hodnota, i když je zcela v souladu s udávanými 100kHz v manuálu. Hodnota by byla dostatečná v případě komerčních produktů, nebo pokud by zapojení neobsahovalo celkovou zpětnou vazbu, ale podle zvuku na těch

nešťastných výškách ji PMA zřejmě obsahuje, a pak je 100kHz málo. Aby zpětnovazební stroj opravdu dobře hrál, měl by umět podle mě alespoň dvojnásobek – což je, otevřeně hlásím, číslo vycházející jen a pouze z mého subjektivního názoru.

Pro celkový přehled o "stavu našich výšek" uvádím ještě porovnání s testovacím zesilovačem Per-DIY, na úrovni odpovídající značně ale stále dobře poslouchatelné hlasitosti dosahované ve špičkách během dynamických pasáží: tento můj tuning dosahuje až pětinašobné šířky pásma, zhruba 520kHz.

PMA-A100 vs. Per-DIY zesilovač: square 20kHz do zátěže 80hm (repro), amplituda 20V

Pár povzbuzujících slov na závěr..

Je až s podivem, jak pěkně přístroje Denon hrají, navzdory měřením. Samozřejmě že jsme lidmi, (alespoň ve většině situací:-), místo osciloskopu máme uši a jimi zvuky v oblasti 100kHz, potažmo 0,5MHz opravdu neslyšíme. Ale myslím, že slyšíme zápas obvodů zpětné vazby s nepravostmi v zesilovači a jak nám poté svými korekcemi zasahují do původní hudby.

Tandem DCD + PMA je krásně sladěn, a postaven pro příjemný poslech – a to se pro naprostou většinu hudby jistě povedlo (mám zase trochu chuť si píchnout do SACD...). PMA-A100 má prostě své limity, které pokud zůstanou nepřekročeny, nijak nebrání vychutnávat si úchvatné hudební výkony. Já jen že je to prostě škoda, když vše ostatní je na obou přístrojích dovedeno prakticky k dokonalosti. Ale upřímně řečeno – bez problémů bych byl se sestavu Denon schopen žít, denně ji nechal hrát své oblíbené desky a užíval si její jemný a relaxovaný elektronkový zvuk. Tak to je.

DCD-A100:

- nemá symetrický XLR výstup (v kombinaci s PMA-A100 to není na závadu)
- zrychlený posuv je poněkud retardován
- + provedení, konstrukce, design, záruka 5 let
- + povedené dálkové ovládání (platí i pro PMA-A100)
- + tichá a rychlá mechanika, šuplík co jen lehce zasviští při výjezdu
- + skutečná univerzálnost, vstupy, výstupy, přehraje vše - od MP3 až po SACD
- + příjemný zvuk, s výbornými basy a středním pásmem
- + rozumná cena za to všechno:-)

PMA-A100:

- nedokonalosti v podání nejvyšší oktávy
- vyšší citlivost v kombinaci se strmým průběhem regulace hlasitosti
- + provedení, konstrukce, design, záruka 5 let
- + kvalitní výstupní reprosorky, bi-wiring a spousta prostoru pro kabely
- + dostatek vstupů, phono vstup, konfigurace integrovaný nebo koncový zesilovač
- + dynamický zvuk a skvělé podání vokálů a středního pásma
- + elektronkový charakter zvuku, přibližující Denon zpět k posluchači

Co já na to?

Nedá mi to, a dodávám: Kdybych byl milovníkem opravdového basu, asi bych šel do SACD:-)
Jenže já jsem zaměřený na lehkost a výšky...

Jiří Petrák - Perys
GSM: +420 602 355872
MAIL: jiří.petrak@quick.cz
